Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 139 480 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cambodjaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 mei 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 128 053 van 12 augustus 2014 waarbij de vordering om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen overeenkomstig artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk wordt verklaard, doch de vordering tot schorsing wordt verworpen.

Gelet op de beschikking van 12 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die loco advocaat R. SUKENNIK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster komt op 15 maart 2014 het Schengengrondgebied binnen. Zij is in het bezit van een nationaal paspoort voorzien van een geldig visum type C afgeleverd door de Franse autoriteiten.

1.2. Verzoekster meldt zich op 19 maart 2014 aan bij de administratieve diensten van de stad Halle en wordt in het bezit gesteld van een aankomstverklaring die haar toelaat tot een verblijf tot 12 mei 2014.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 28 mei 2014 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 3 juli 2014 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"[…] Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:
Artikel 7
[…]
(x) 2° in volgende gevallen:
(x) de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art. 6, eerste lid, van de wet)
[…]".

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op. Hij stelt in dit verband dat verzoekster op 28 augustus 2014 zonder verzet is gerepatrieerd naar haar land van herkomst, waardoor de bestreden beslissing ten uitvoer werd gebracht en uit het rechtsverkeer is verdwenen. Verweerder is van mening dat verzoekster niet langer een belang heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid juncto artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep kan instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij het beroep tot nietigverklaring volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat verzoekster is gerepatrieerd naar haar land van herkomst. Zoals verweerder correct aangeeft heeft het bevel om het grondgebied te verlaten aldus volledige uitvoering gekregen. Gevraagd om het belang toe te lichten dat verzoekster nog heeft bij huidig beroep, stelt de optredende raadsman van verzoekster dat zij de intentie heeft terug te keren naar België en aandringt op een vernietiging van de bestreden beslissing omdat zij vreest dat deze beslissing anders zal worden gehanteerd enerzijds om haar voorgenomen visumaanvraag negatief te beantwoorden en anderzijds als grond om een inreisverbod op te leggen.

Wat de vrees betreft dat de thans bestreden beslissing zal worden aangewend door het bestuur om een beoogde visumaanvraag voor België te weigeren, wijst de Raad erop dat het beoogde voordeel rechtstreeks moet voortvloeien uit de vernietiging van de aangevochten beslissing en dat een louter potentieel of hypothetisch belang niet kan volstaan. Waar verzoekster stelt dat zij in de toekomst wenst terug te keren naar Europa en stelt te vrezen dat de thans bestreden beslissing hiertoe een belemmering vormt, maakt dit een hypothetisch en een niet rechtstreeks belang uit. Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft uitvoering gekregen en verhindert op zich geenszins dat verzoekster in de toekomst een visum wordt toegekend en het Rijk opnieuw binnenkomt. Enige vernietiging van de thans bestreden beslissing heeft ook geenszins tot gevolg dat verzoekster het visum moet worden toegekend. Met de louter algemene en hypothetische stelling dat de bestreden beslissing het in de toekomst nog verkrijgen van een visum zou kunnen bemoeilijken, stelling die ook niet nader wordt geduid, wordt geen rechtstreeks en zeker belang aangetoond.

De Raad merkt verder op dat niet kan worden ingezien dat de thans bestreden beslissing in de toekomst nog aanleiding kan geven tot een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Verzoekster gaat aldus voorbij aan de vaststelling dat de bestreden beslissing thans volledige uitvoering heeft gekregen. Ten overvloede merkt de Raad in dit verband vervolgens op dat waar het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten reeds aanleiding heeft gegeven tot het opleggen van een inreisverbod, met name op 8 augustus 2014, de Raad bij arrest nr. 139 468 van 26 februari 2015 vaststelde dat het door verzoekster ingestelde beroep tegen voormeld inreisverbod laattijdig is ingesteld en om deze reden onontvankelijk is en niet kan worden behandeld door de Raad. Aldus blijkt ook niet dat verzoekster nog een actueel belang kan behouden bij huidig beroep teneinde eventuele gedane vaststellingen met betrekking tot de thans bestreden beslissing te kunnen aanwenden in het kader van het beroep bij de Raad tegen het inreisverbod.

In casu stelt de Raad vast dat verzoekster niet aannemelijk maakt een actueel, rechtstreeks en zeker belang te hebben bij huidig voorliggend beroep.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Kosten

Verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	I. CORNELIS